

Starosta občanům

Po krásné letošní zimě, která byla bohatá na sněhovou nadílku, přišlo i nádherné léto s tropickým charakterem, kde nebyla nouze o teploty nad 30°C. Ti, kteří měli možnost si vybrat dovolenou a strávit ji u vody, to měli velmi příjemné. Pro ty, kteří byli zapojeni do pracovního procesu, už to taková idylka nebyla. Jak jste jistě zaznamenali i v těchto parných dnech se v obci opravovaly komunikace č.p.p.323 a 325. Firma ISKOM spol. s r.o. Plzeň, která stavbu realizovala, započala stavební práce 28.6.2010 a začátkem měsíce srpna 2010 bylo dílo předáno do užívání obce. S touto firmou byla velmi dobrá spolupráce a je to znát i na zrealizovaném díle. Kdo jste si udělal čas a ulice si prošel, musíte uznat, že firma odvedla velmi dobrou práci. Když se předávala stavba, nebylo vůbec poznat, že by se v obci něco budovalo. Vše bylo upraveno a perfektně uklizeno. Při této akci byla částečně opravena komunikace Dolce – Štíhlov, kde byly zaceleny větší výtluky a též opravena komunikace č.p.p. 319/1 od p. N o v é h o k p.Motlíkovi.Touto cestou firmě Iskom Plzeň děkuji za velmi dobrou spolupráci po celou dobu výstavby. Na letošní rok jsme měli v plánu akci též rozšíření veřejného osvětlení na místní komunikaci č.p.p.330/3 v lokalitě č.18(„Draha“), pokud získáme z nějakého dotačního programu finanční prostředky na zrealizování této akce. Rozpočet na tuto stavbu je cca 500.000,-Kč. Z této částky jsme vycházeli a požádali Plzeňský kraj o dotaci 300.000,- Kč z Programu

stabilizace a obnovy venkova, což představuje maximální částku 60% z celkového objemu. Bohužel při rozdělování dotace jsme se nevešli mezi vyvolené a umístili se jako náhradníci na druhém místě s částkou 250.000,-Kč. Pokud by někdo z úspěšných žadatelů akci nerealizoval a dotaci vrátil, máme ještě šanci finanční prostředky získat. Když to vyjde a to budeme vědět nejdříve v říjnu, bude na novém zastupitelstvu, jak se k tomu postaví. Přesto vyřídíme veškerá povolení, která jsou pro tuto stavbu nutná, aby v případě získání finančních prostředků se nechala akce zrealizovat.

Chtěl bych opět po roce upozornit některé fyzické osoby o p r á v n ě k podnikání, které ukládají odpad papíru, skla a plastů p r o k a z a t e l n ě z podnikatelské činnosti do veřejných barevných kontejnerů umístěných v obci u prodejny COOP, že velmi vážně porušují zákon o odpadech. Podnikatelé za veškeré odpady, které vyprodukují ze své podnikatelské činnosti jsou plně odpovědní, to znamená, že musí zajistit jejich oddělené shromáždění v nádobách k tomu určených a následně předání specializovanému subjektu, který má veškeré povolení pro nakládání s odpady (tedy svozové firmě), a to samozřejmě za úplat. Pokud chtějí využívat obecní kontejnery, musí mít s obcí podepsanou písemnou smlouvu, samozřejmě též za úplat. Obecní úřad může viníkovi uložit pokutu podle

§ 66 čl.1 až 300 000 Kč. Dále bych chtěl požádat občany, kteří odkládají do kontejneru plastové láhve nebo papírové krabice, aby je sešlápaly a tím využili maximální objem kontejneru.

Podzimní volby, ve kterých se bude volit do Senátu Parlamentu ČR a zastupitelstev obcí, vyhlásil prezident České republiky na 15. a 16. října. Zastupitelstvo obce odsouhlasilo na svém veřejném zasedání 24.6.2010, že pro příští volební období 2010 až 2014 bude voleno pětičlenné zastupitelstvo.

Všem čtenářům přeji krásný zbytek léta.

St. Ziegler, starosta obce

Dolcký rodák na chvílku mezi námi

Dne 6. května 2010 na pozvání ministra obrany P. Bartáka přiletěl do naší vlasti dolcký rodák a válečný veterán pan Jiří Tiben, který žije v Izraeli. Po vzájemné dohodě zavítal 10.května 2010 i do naší obce. S panem starostou společně navštívili obec Dobřany, kde si

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

dali v hostinci Na Růžku oběd a pokračovali přes Přeštice do naší obce. Zde proběhlo v zasedací místnosti obecního úřadu setkání se zdejšími občany a rodáky, které mělo velice přátelskou atmosféru a hojnou účast. Domnívám se, že pan Tiben byl velice dojat a rád bude na toto posezení vzpomínat. Na závěr mu byly předány panem starostou upomínkové předměty. Z naší obce se ještě vydal navštívit rodinu Budkovu do Krasavců. Oficiální pobyt v naší republice ukončil 12. května 2010. Pro naši malou obec to byl velký zážitek.

Jitka Vašáková

Jak ten čas letí

Již je tomu 20 let, co se 2.června 1990 sešlo v Jesenici, Praha - západ mimořádné plenární zasedání Ústředního výboru Požární ochrany, rozšířené o delegáty okresů. Na tomto zasedání bylo rozhodnuto o změně názvu Svazu požární ochrany na staronový název Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska – Sbor dobrovolných hasičů. Nejen staronový název a symbol, ale navrátili jsme se opět ke svému patronu. Úcta k němu po léta potlačována byla obnovena jako oficiální hasičský svátek. Svatý Florián ochránce v nebezpečí ohně, vody a války, patron hasičů, kominíků a zedníků. Rovněž v tomto roce zaniká časopis Požární ochrana a je nahrazen názvem Hasičské noviny. Název Československého hasičstva byl přejmenován v roce 1953 na Československý svaz požární ochrany.

MA

Naši jubilanti

V září oslaví

Rudolf Rodina 81 let
Miloslava Zieglerová 80 let

V říjnu oslaví

Jaroslav Fořt 85 let
Marie Benešová 81 let

Zlatá svatba

50 let společného života oslaví
28. října 2010 manželé Věra a
Josef Musilovi.

Nemělo to chybu

Letošní pouť na sv. Antonína v naší obci proběhla za krásného slunného počasí, i když týden před tím několik dní silně pršelo. Z těchto důvodů pouťové atrakce zůstaly před branami „Párníku“ z obavy, aby se na hřišti nezabořily. I tak to mohlo být, ale přece jen, když jsou na hřišti v jednom „houfu“, je to lepší. Nic však to neubralo na náladě přítomných návštěvníků, hlavně když bylo postaráno o občerstvení. To však bylo „parádní“, vždyť letos byli v kiosku u pípy osvědčení výčepníci Jirka Louda, Pepík Brada, Zdeněk Bultas a vzorně jim sekundoval ještě Pepa Staněk. Je nutné připomenout, že

v minifotbale, kde se utkali místní mladí, místní staří a tým Na Šrot. Celý turnaj proběhl v přátelském a sportovním duchu. Uzdy hráčů držel pevně v ruce registrovaný fotbalový rozhodčí pan Langmajer ml. z Přeštic. Celý tento turnaj včetně dresů zajišťoval jako každý rok Karel Veit, proto mu touto cestou jménem všech děkuji. Poháry pro turnaj věnoval obecní úřad. Večer v areálu „Párníku“ byla uspořádána taneční pouťová zábava, kde hrála hudební skupina VB Band. Dle hodnocení přítomných se zábava líbila a povedla, což dokázalo plné obsazení „Přístřešku“. Velký podíl na tomto

upravený kiosek, co do velikosti měl právě o pouti premiéru. Takže obsluha kiosku měla „visačku“ vysoké kvality. V sobotu 12. 6. od 15. hodin začínal tradiční pouťový turnaj

má i bezchybná obsluha kiosku. Chlapci děkujeme, že jste věnovali svůj volný pouťový čas ve prospěch všech, kdo byl žiznivý. Zkrátka a dobře, nemělo to chybu! MA

To počasí

Letošní počasí nás opravdu trestalo a trest byl dlouhý. Nekonečná zima, žádné jaro, jen déšť, vítr a v jiných krajích opakující se záplavy. Během pár let tam lidi připravily o všechny majetek, sotva opravili svá obydlí a nestačili splatit vzaté hypotéky, povodně udeřily znovu. Většina z nás laiků letošní nečas spojuje s řáděním islandské sopky, která po 200letém klidu se probudila k ničivému životu. Ale i dříve byly takovéto i jiné pohromy, které si tehdejší lidé nedovedli vysvětlit, jako my dnes v pokrokové době. V zápisech starých kronik se dozvídáme, že i v našem kraji a to na Klatovsku byla zaznamenána větší povodeň. Bylo to 29.8.1345. Rovněž v roce 1569 panovaly zhoubné povodně, protože silně pršelo bez přestání od 8.6.do 20.6. Nejen povodně, ale i jiné pohromy sužovaly naše předky. V roce 1597 zuřil v našem kraji hroz-

ný mor, jako v roce 1534 v Čechách. Jen v Plzni zemřelo 60 kněží a 1300 osob. V roce 1823 byly v našem kraji takové velké mrazy, že zamrzly mlýny v Nezdicích, Borovech a v Jíně. Pak nastala velká bída o vodu, studně byly zcela vyprahlé. Roku 1864 napadlo na den sv. Antonína (13.6.) tolik krup, že polní úroda byla vesměs zničena a mnoho zvířer bylo pobito. Stébla obilí ležela při zemi tak, že na dálku v poli bylo vidět mrtvé zajíce. Rok 1874 započal studeným a suchým jarem, 16.a 17. května padal sníh a zamrzly všechny květy na stromech. I vody byl nedostatek, neboť nepršelo až do 24. července. Opačně tomu bylo v roce 1882, kdy pršelo od sv. Jakuba (25.7.), až do konce roku. Z tohoto krátkého výčtu je zřejmé, že „paní“ příroda je opravdu všemocná a nedávné proklamované mocenské heslo: „Poručíme větru, dešti“, bylo jen smyšlené gesto. MA

Zpracováno podle dochovaných zápisů v našem kraji.

Vzpomínky stále živé

V počátečním záměru vydávání obecních novin, tedy Dolckého občasníku v srpnu 2004, nás ani v duchu nenapadlo, že tyto noviny přesáhnou hranice naší obce. Aby tomu tak nakonec bylo, museli jsme noviny zaregistrovat na Ministerstvu kultury, což jsme také učinili (viz-zadní strana novin).

Ještě další povinnosti z tohoto vyplynuly, a to rozesílání 15 výtisků do ministerstvem určených knihoven v České republice a dávání novin na obecní internetové stránky. Právě tak došel Občasník až do Izraele, kde ho náhodou našel pan Tiben, a tím mu otevřel cestu ke korespondenci s obecním úřadem jeho rodné obce.

Je to potěšitelné, neboť prostřednictvím Občasníku a přiblížením představitelů naší obce se zrodila nedávná návštěva pana Tibena a zajisté i jeho zajímavé povídání. Mrzí mne, že jsem se nemohl ze zdravotních důvodů zúčastnit. Z vyprávění přítomných jsem se dozvěděl, že se vše povedlo a klaplo ke vši spokojenosti, doufám obou stran. Vzhledem k tomu, že jsem s panem Tibenem dost často v písemném kontaktu, chtěl bych i za něho všem našim občanům, kteří přišli přivítat svého rodáka, poděkovat. Velké poděkování za celou přípravu této akce patří naší paní účetní, neboť její starosti a obětavost přesáhly rámec jejich pracovních povinností. Bylo by dobré, abychom 10.květen 2010 my občané Dolců vnímali jako hold ke svému bývalému občanovi a rodákovi. Tím bychom odčinili nedostatečnou (spíše žádnou) pietní poctu jeho 7 sourozencům a jejich otci, kteří zahynuli v lágrech hitlerovského Německa a v obci po roce 1945 se na ně našimi tehdejšími obecními činiteli zapo-

mnělo.

V letošním roce pozval Český ministr obrany 9 izraelských válečných veteránů do naší republiky při příležitosti 65.výročí ukončení 2.světové války. Jedním z nich byl právě pan Jiří Tiben, náš rodák. Naskytla se mu příležitost navštívit rodnou obec Dol-

ce, kterou využil. Pan Tiben se narodil 6.prosince 1923 v Dolcích. Jeho celá rodina tj. 7 sourozenců a otec byli odvečeni do koncentračního tábora, kde všichni zahynuli. On jako nejmladší z celé jejich rodiny byl převez-

en v roce 1942 do pracovního tábora na statek v České Lípě, který se o mnoho nelišil od koncentráku. V roce 1943 byl deportován do Malé pevnosti v Terezíně. V roce 1944 opět změnil lágr byl v Birkenau a později v kamenolomu. V roce 1945 a to v měsíci lednu přežil pochod smrti a konec války ho zastihl v koncentračním táboře Sachsenhausen. Po jeho návratu do rodné obce ve svobodné republice ho nečekal již nikdo z jeho rodiny, neboť matka mu zemřela před vypuknutím 2. světové války. Těžké dny ho čekaly, neměl kam hlavu složit, ale našli se přátelé, kteří se mu snažili pomoci, nejen v rodné obci, ale i z obcí okolních. V 25 letech narukoval na vojnu k tankistům v Milovicích. Tam mu byla nabídnuta možnost se přihlásit do jednotky, která se formovala v Čechách pro nasazení v Izraeli proti Arabům. Tuto nabídku bez velkého rozmýšlení přijal. Výcvik absolvoval u tankového vojska pod velením známé osobnosti hrdiny Sovětského svazu Antonína Sochora, který s touto jednotkou také do Izraele odjel. Později v Izraeli pan Tiben odešel od tankistů a byl přeškolen jako vojenský meteorolog. Smutné je vzpomínání na špatné začátky v Izraeli, neměli

vojskou výzbroj, jen 4-5 tanků (Cronwelly) a pár Hermanů po Američanech. V dalších konfliktech, které se v Izraeli odehrávaly a to v roce 1956 a hlavně v roce 1973 získala jejich jednotka válečnou kořist a to byly naše auta Tatra, protože v té době na příkaz Moskvy naše republika zásobovala vojenskou technikou Arabské státy (Egypt, Syrii). Za svoji dlouholetou službu v armádě v bojích za nezávislost, kterou tehdy v roce 1948 Česká republika podporovala, byl několikrát vyznamenán a povýšen do důstojnické hodnosti. Závěrem svého rozhovoru pro český tisk pan Tiben společně s ostatními 8 válečnými veterány se všichni shodli na prohlášení prvního izraelského premiéra, který v parlamentu řekl: „Bez pomoci Československa po roce 1948 by nebyl Stát Izrael“.

Shrneme-li bohatý život pana Tibena, který po útrapách v koncentráku, ztráty celé své rodiny neváhal odejít do cizí země a bojovat za Izrael. Je pro nás prostě lidi příkladem, co vše jde za jeden lidský život prožít. Závěrem bych chtěl popřát panu Tibenovi hodně zdraví a ještě dlouhý čas osobní svěžest a pohodu.

Ještě za jedno bych chtěl panu Tibenovi jménem nás všech občanů poděkovat, že i po 62 letech, kdy žije v jiné zemi, nezapomněl svou mateřskou řeč a nikdy se neopomene hrdě hlásit ke své rodné malé obci. Děkujeme!

MA

Byly jsme podvedeni

Už je tomu 57 let, co v květnových dnech roku 1953 ujišťoval na vlnách rozhlasu celý národ tehdejší prezident republiky soudruh A.Zápotocký o pevnosti naší měny. Lidé však tomuto tvrzení moc nevěřili, neboť právě v květnu jim byly vypláceny zvýšené zálohy na plat, aniž by o toto žádali. 30. května ve večerních hodinách ten samý prezident vyhlásil měnovou reformu. V pondělí 1.června se ve většině provozů Škodovky - tehdy Leninových závodů nezačalo pracovat. Straničtí funkcionáři byli z pracovišť odvoláni na porady, kde byli poučováni, jak tento krok vlády lidem na pracovištích vysvětlovat. Ostatní dělníci dlouho na provozech diskutovali, až to došlo tak daleko, že „vyrazili“do ulic a na plzeňské náměstí. K tomuto průvodu se

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

přidaly i ostatní závody na území Plzně včetně Doudlevecké Škodovky. Nikdo však z veřejných činitelů města a strany na náměstí nevystoupil, aby vysvětlil shromážděným lidem celou podstatu a důvod této reformy. Právě tímto špatným a odmítavým přístupem veřejných činitelů se zapříčinilo, že celé toto shromáždění rozzlobeného, poškozeneho a ukřivděného lidu se změnilo v protistátní demonstraci. Byla provolávána různá protistátní hesla, rozbíjeny busty Gottwalda, Lenina a všech ostatních tehdejších „mocipánů“. Jediné, co tehdejší vedení města a strany dokázalo bylo, že do Plzně pozvalo oddíly Lidových milicí z Prahy, hasiče a vojsko Pohraniční stráže. Po delších potyčkách byla demonstrace rozehnána, část demonstrantů na místě zatčeno. Již v odpoledních hodinách procházel městem

průvod příznivců tehdejšího režimu, mezi kterými byli významní představitelé města, ale i někteří členové Plzeňského divadla. Tento průvod vykřikoval různá stranická hesla, ale i přísné potrestání všech iniciátorů dopolední protistátní demonstrace. Právě příslušníci tohoto průvodu barbarským způsobem strhli sochu prvního prezidenta T.G.Masaryka. Pak nastalo postihování demonstrantů způsobem tehdejšímu komunistickému režimu vlastním. Celé rodiny byly vystěhovány z území města, zavírání, přerazování dělníků, ale i ostatních na méně kvalifikovanou práci. Od 14.července začaly smyšlené soudní procesy po skupinách a pak následné odvážení desítek odsouzců do jáchymovských lágrů, kde v nelidských podmínkách pracovali v uranových dolech.

MA

Oznámení OÚ:

Volby do Senátu Parlamentu ČR a do zastupitelstev obcí
se uskuteční ve dnech
15. – 16. října 2010
(pátek od 14.00 – 22.00 hod., sobota od 8.00 – 14.00 hod.)

Postřehy z pěší zóny

Nemohu si pomoci, ale musím opět poukázat na některá negativa, která vidím kolem sebe. Co je to platné, že při vjezdu do naší obce od Újezda nás vítá dominantní a rozkvetlý kaštan, jako by svou výškou a statností držel stráž a ochrannou ruku nad námi občany naší malé víscky. Ale své hřeživé pokochání trvá jen okamžik, když můj rozházené balvány na samém konci krajnice před jednou nemovitostí. Neznám důvod ani účel tohoto počínání, jen vím, že je to nevkusné. Další nehezký pohled je na ohrádku u krásného křížku poblíž kaštanu. Tento křížek věnoval přeštický farář obci, neboť nevyužitý se povaloval na přeštickém hřbitově. Převoz a postavení křížku obstaral tehdejší starosta naší obce Josef Musil a bratři Pavel a Stanislav Šilingovi. Křížek byl postaven 26. června 1994. V roce 2002 byl křížek restaurován a byla k němu zhotovena malá ohrádka Miroslavem Macháčkem. Tato ohrádka byla zhotovena na přání paní Anny Šilingové čp. 96. Pokud paní Šilingová v obci žila, byla ohrádka plná květin. Dnes je situace jiná, nikdo se nestará, roste tam plevel a vysoká tráva a kazí to celkový dojem a vzhled na toto krásné místo. Údržbu zeleně v obci, ale i představitele samosprávy, to snad ani nezajímá. Bylo by lépe buď ohrádku odstranit, nebo se o toto místo starat tak, jako o zahrádku u pomníku na návsi. Mladší generaci bych chtěl připomenout, že dříve tam stával dřevěný kříž. Po jeho

dožití se již neobnovil a místo kříže byl pověšen na kaštan svatý obraz. Toto místo od dávných časů bylo místem pietním, neboť zde se zastavily všechny pohřby z naší obce (chodilo se pěšky na horšický hřbitov). Lidé pohřebního průvodu se zastavili, otočili se směrem k obci a hudba zahrála píseň „Vesničko má pod Šumavou“. Tím byl dán poslední hold mrtvému od jeho spoluobčanů. Opodál tohoto kaštanu „Na Kostelní“ cestě stával ještě jeden kaštan stejného stáří. Ten byl poražen v roce 1938, neboť překážel při zavádění telefonu Přeštice – Horšice. Dlouho tam byl znatelný pařez tohoto kaštanu. Zmínil jsem se o „Kostelní“ cestě, která podle nového uspořádání patří do majetku obce Horšice. Proto by bylo dobré, aby prostor cesty a strouhy nebyl znečišťován odpady a tím nebyla dána oprávněná kritika na naši obec majitelem této cesty. Dalším přetrvávajícím nešvarem, na který upozorňoval již starosta obce v místním rozhlasu, je kolona parkujících aut na krajnici podél hlavní silnice. I já se k tomuto rozhodnutí obce přikláním, neboť při výjezdu ze své nemovitosti na směr od Přeštic není vidět. Jedno nebo dvě auta, dejme tomu, ale 5-6 aut různě stojících je nebezpečné, protože v tomto místě neukáznění řidiči nejvíce předjíždějí. Je patrné, že výtka starosty obce se neshledala s pochopením, ale naopak. I ve spodní části obce hlavně mezi čp. 6 - čp. 56 parkují v zatáčce auta. Tam rovněž hrozí při potká-

**Setkání
v Merklíně**

Každoroční setkání starostek, místostarostek a tajemnic z Plzeňského kraje jsem si spolu s ostatními užila i já o víkendu (23.-25.4.2010) v Merklíně. Přátelsky jsme si popovídaly, vyměnily si řadu zkušeností, ale také jsme se proškolyly. Tématem číslo jedna byly odpady. Byl schválen nový zákon a o něm nám pohovořil pan M. Sýkora a vysvětlil, co chce Evropská unie a co se bude tím pádem měnit pro obce. Mezi hosty nechyběl radní Plzeňského kraje Ivo Grüner a pracovníci krajského regionálního rozvoje a oddělení dozoru z ministerstva vnitra, kteří pomáhají obcím s vyhláškami a také senátorka J.Rippelová. V sobotu jsme si dopoledne prohlédly merklínský kostel, zámek s obecním úřadem a hlavně chráněnou dílnu diakonie, kde jsme si zakoupily jejich výrobky – hlavně polštáře, tkané koberce a svíčky. V odpoledních hodinách jsme zavítaly do Dobřan, kde jsme se podívaly na radnici a obdivovaly nově zrekonstruované náměstí s kašnou. Závěrem odpoledne jsme ochutnaly kvasnicové pivo ve vyhlášeném pivovaru Modrá hvězda. Naše setkání má hlavně náplň charitativní. Večer jsme uspořádaly dobročinnou tombolu. Celkový výtěžek z víkendové akce je 48.713,-Kč. Věnuje se potřebným. Na doporučení starostky pořadající obce p. ing. Novákové budou peněžní prostředky věnovány na stacionář v Merklíně, na jeho venkovní prostory u chráněné dílny diakonie. Myslím si, že taková setkání mají svůj půvab a hlavně vždy aspoň trochu někomu udělají radost a pomohou.

Jitka Vašáková

Pranostiky

„Netřeba v červnu o dešť prositi, přijde, jak začnete kositi“.

„Co červenec neuvaří, srpen neupeče“.

„Rosí-li v srpnu silně tráva, pěkně povětrí se očekává“.

„Prší-li často v září, z lesů se dlouho voda paří“.

vání dvou větších aut v tomto místě karambol.

Jsem si vědom, že touto poznámkou jsem zvýšil počet lidí, kteří budou na mne pohoršeni. Domnívám se ale, že každý má dost místa na svém pozemku, aby tam auto zaparkoval, ale ono je toto rychlejší a hlavně pohodlnější.

MA

Citát

Národ

„Člověk je všude člověk - a já ctím člověka bratra v každém člověku jakékoliv národnosti, ale můj vlastní národ musí pro mne být nejmilejší, a poněvadž není možno, aby člověk jeden po celý svět účinkoval, musí vždy začít od svého nejbližšího, od své rodiny, od obce, od vlastní země, a pak teprv přijde do všeobecného světa, - a kdo nemiluje svého, nemiluje ani cizího, nectí svou národnost, nezná ctít jinou!“

B. Němcová

Turnaj v nohejbalu

Turnaj dvojic v nohejbalu, který organizoval Michal Fořt za pomoci Josefa Záhoříka, proběhl 18.července na hřišti „V Březinkách“. Turnaje se zúčastnilo 10 dvojic, které byly rozlosovány do dvou skupin. Za příjemného počasí mezi sebou sváděly celé odpoledne bitvu o co nejlepší umístění. Pavoukem zápasů prošly až do finále dvojice Michal Fořt, Václav Šiling a Miroslav Paluch, Zdeněk Bultas ml. Vítězně z tohoto zápasu vyšla dvojice Paluch - Bultas, která tento turnaj vyhrála již potřetí za sebou.

Umístnění dvojic:

Miroslav Paluch, Zdeněk Bultas

1.místo

Michal Fořt, Václav Šiling

2.místo

Petr Louda, Marek Regner

3.místo

Hurá na kolo

Třetí ročník cyklistického výletu, byl naplánován starostou obce na 8.května. Celý týden panovalo sychravé a nepříznivé počasí. Všichni, co se na vyjízdku na kole těšili, byli napjatí, co sobotní ráno přinese. Sluníčko nás uvítalo již v ranních hodinách. Občas se objevil mráček, ale ten 9 cyklistům (z toho 2 dětem Pavlíku Novému 13 let a Tereze

Bultasové 8,5 roku) náladu rozhodně nezkalil. Hlavním cílem 60 km trati byly Chudenicice. Větší část vyjízdky vedla po lukách a polních cestách. V Chudenicích jsme obhlédli zámek a prošli pěšmo americkou zahradu. Krásný pohled

nám byl odměnou po výstupu na rozhlednu na BOLFÁNKU. Pak jsme sjeli do údolí a zastavili jsme v Dolanech, kde jsme se posilnili v místním hostinci. Zpáteční cesta vedla přes Jíno, Nezdice, Příchovice kolem sv. Anny domů. Doufám, že příští ročník nám bude opět přát počasí a účastníků bude ještě více.

Jitka Vašáková

Dětský den

Letošní DEN DĚTÍ jsme oslavovali na hřišti „Za Párníkem“ v sobotu 29.května 2010. Účastnilo se celkem 40 dětí, pro které byly připraveny soutěžní disciplíny, jako hod na cíl, hod do koše, šipky, skákání v pytlích, hod na přesnost, házení kroužků, malování a skákaací hrad. Za své snažení byly děti odměněny sladkostmi, za malířské schopnosti dostali „pitíčko“ a nakonec vše

toy 100 ks koláčků a 50 balení lineckého cukroví, Pedikúra Petra Nová kosmetické a upomínkové předměty, firma Bogl a Krýsl, k. s. Dobřany propagační materiály, další reklamní předměty věnovala pí. Langová, Příchovice a FM reality, dále další cukrovinky p. Kovář, Březí. Všem moc děkuji za tuto skvělou pomoc. Počasí nám přálo, tak si mohli na závěr všichni opéci vuřt. Letos byl odměněn maňáskem kašpárka nejmladší účastník dětského dne a tím byl Martínek Skála (6měsíců) ze Štřhlova. Závěrem chci poděkovat všem, co věnovali svůj volný čas a pomohli vytvořit dětem hezké odpoledne.

Jitka Vašáková

završila tombola, která byla bohatá díky sponzorům. Sponzoři byli konzumní družstvo COOP, které věnovalo částku Kč 1.000,- na sladkosti, Pekárny Kla-

Škola Horšice

Oslava Dne děti

V naší mateřské škole jsme si Den dětí užili, i když nám počasí vůbec nepřálo. Děti soutěžily v tělocvičce a vůbec jim nevadilo, že nám venku prší. Závodily na koloběžkách, skládaly obrázky, stavěly komíny, házely kroužky na cíl a za všechny splněné úkoly dostávaly sladké odměny. Užily si i opékání vuřtů, i když spadlo pár kapek deště. Tak, jako na každé oslavě nesmí chybět přípitek, tak i na té naší jsme si připili šampaňským.

Jarka Jeslínková

Návštěva policie

V pátek 28. 5. 2010 přepadlo naši školu komando policistů, kteří si pro nás připravili velmi zajímavý program. Nejdříve k nám dorazila 2 policejní auta a

také 1 policista se psem. Následovala ukázka výcviku psa. Německý ovčák Indi, kterému je teprve rok a půl předváděl nádherné kousky, které využívají policisté při chytání lumpů, ale i k hledání různých předmětů. Poté se děti rozdělily na dvě skupiny. První skupina si prohlédla policejní výstroj a pak si mohla výstroj vyzkoušet. Druhá skupina se zaměřila na technickou stránku – automobil. Děti si mohly vyzkoušet různé druhy sirén, maják, ovládání vysíláčky a též nahlédly pod kapotu vozu. Po chvíli se skupiny mohly vystřídat a na závěr se všichni společně s policisty a psodem vyfotografovali. Všichni byli tímto programem uchváteni a doufáme, že se na nás opět přijede podívat Indi i ostatní policisté.

Josef Bořík, žák

Na návštěvě u hasičů

Dne 8.6.2010 navštívila naše mateřská škola Hasičský záchranný sbor v Přesticích. O tuto akci mají děti každoročně velký zájem, proto ani letos jsme si ji nemohli nechat uniknout. Ihned po příchodu na požární stanici nás zaujalo velké množství techniky a hlavně hasičská auta, do kterých se děti mohly posadit. Viděli jsme spoustu zajímavých věcí, vše co ke své práci hasiči potřebují. Dozvěděli jsme se, jak vypadá jejich pracovní den a jak probíhají rychlé záchranné akce v případě vyhlášení poplachu. Děti si také mohly prohlédnout současnou výstroj hasičů a vyzkoušet hasičskou přilbu. Během exkurze se děti dozvěděly spoustu zajímavých informací nejen o technice a vybavení, ale i o náročném práci hasičů. Čas vyměřený pro naši prohlídku rychle utekl a my se museli rozloučit. Ráda bych touto cestou poděkovala celému hasičskému sboru za jejich čas a velmi pěknou prohlídku.

Dana Řihošková – MŠ Hošice

Návštěva dětí z Fischbachu

Nepříjemné počasí, které nás pronásledovalo celý minulý týden, nám v pátek 14. 5. 2010 zpestřila návštěva dětí z Fischbachu. V dopoledních hodinách jsme přivítali 22 dětí a 2 učitele s doprovodem. Naši partnerské škole byly předány dárky v podobě letectvého snímku, vlajky a znaku naší obce Horšice. Podobné dárky jsme jako škola dostali z Fischbachu.

Našich dětí, které se věnovaly dětem z Německa bylo 20. Situaci neměly jednoduchou, protože dostaly za úkol, aby své kamarádky provedly po naší školice a seznámily je se vším, co je zajímalo. Učitelé si s nadšením prohlíželi každý koutek našich tříd. Obdivovali, že tak malá škola může vypadat tak, jak vypadá. Po prohlídce školy nás čekal oběd v cukrárně „U Baxů“, kde nás královsky pohostili a poté následoval odjezd do Plzně. Kolem 14 hod. nás čekala tajuplná prohlídka plzeňského podzemí. Tady jsme se museli rozdělit na 3 skupiny, protože zde byl povolený vstup maximálně 20 osob a německé děti měly domluvenou překladatelku. Než přišla řada na naši skupinu dětí, neotáleli jsme a zaběhli do nedaleké cukrárny, kde si děti s chutí daly zmrzlinu, a pak jsme také vyrazili na cestu sklepením. V 16 hod. nás čekala prohlídka unikátní výstavy trojrozměr-

ných modelů velkých pravěkých zvířat v Západočeském muzeu s názvem „Doba ledová“. Zde si všichni mohli prohlédnout kolekci 11 gigantů, jako je například šavlozubý tygr, mamut, pásovec a další. Naše děti byly nadšené, jak velcí títo tvorové vlastně byli a chtěly se s nimi samozřejmě neustále fotografovat. Vlastně proto, aby si porovnal svoji výšku s určitým gigantom. Někteří prohlásili: „Teď by stačilo, kdyby se pohnuli a bylo by po nás“. Deštivý den se změnil v krásně prožité odpoledne, které všichni náležitě ocenili. Po šesté hodině večerní jsme se rozloučili s našimi kamarádky a zamávali jim na cestu. Celý den se nám opravdu vydařil i proto, že celá akce byla výborně zajištěna dlouho dopředu paní ředitelkou, která zprostředkovala pohoštění, zajistila autobus a rezervace prohlídek v Plzni, ale nakonec se této akce nemohla zúčastnit ze zdravotních důvodů, což nás všechny moc mrzelo.

Doufala jsem, že dojde alespoň k malému uznání ze strany našich rodičů, ale odměnu si náš učitelský sbor odnesl alespoň v podobě úsměvů a pohody našich dětí, které jsme v pořádku dovezli domů. Poděkování patří p. učitelce Blance Velkoborské, p. družinářce Sylvě Seidenglanzové, také našim dvěma překladatelkám Andrejce a Helence, které naši škole vypomáhají již několik let, a dále cukrárně „U Baxů“, kde se o nás opět výborně postarali.

Jana Tolarová

PODĚKOVÁNÍ NAŠIM SPONZORŮM DĚKUJEME, ŽE MYSLÍTE NA NAŠI ŠKOLKU

BEČVÁŘOVI - příspěvek do ŠJ, omalovánky, oprava židle
KŘÍŽOVI - kola pro děti, korálky, klíče, oprava židle
MÍŠKOVI - papíry na kreslení, hračky z kinder vajíček, jmelí, pexeso, omalovánky, bombóny ke Dni dětí, oprava židle
MOTLOVI - papíry na ofocování omalováněk, slunečnice pro ptáčky, dárky do tomboly, papíry na kreslení
MUKOVI - příspěvek do ŠJ, oprava židle
NÁPRSTKOVI - papíry na kreslení, příspěvek do ŠJ, oprava židle
RAUŠOVI - hračky z kinder vajíček, vánoční dekorace, oprava židle
SKÁLOVI - zbytky látek
SMOLOVI - příspěvek do ŠJ, krmivo pro ptáčky, hračky z kinder vajíček, umožnění podívat se na akvarijní rybičky, oprava židle, bombóny pro děti
VONDROVICOVI - společenské hry, zhotovení plakátů na maškarní karneval, zajištění dárků do tomboly, oprava židle
VORÁČKOVI - panenka, auta, puzzle, finanční sponzorský dar 2000,-, dárky do tomboly, otop na karneval, oprava židle
ČERNÁ - panenka s nábytkem, hračky do tomboly
KNAIZLOVÁ - dózy do tomboly

VŠEM MOCKRÁT DĚKUJEME

Na dopravním hřišti v Blovicích

V pátek 4.6.2010 se žáci naší školy již podruhé v tomto školním roce zúčastnili výuky na dopravním hřišti v Blovicích. Jejím hlavním cílem je, aby si na vlastní kůži vyzkoušeli dodržování pravidel silničního provozu, se kterými se ve škole v jednotlivých ročnících teoreticky seznamují v hodinách dopravní výchovy. Po úvodním přivítání instruktory byly děti rozděleny do dvou skupin. Zatímco první skupina složená z žáků 1. až 3. ročníku odešla do učebny zopakovat si dopravní předpisy, druhá o něco zkušenější, si po připomenutí některých úskalí dopravního hřiště nasadila cyklistické přilby, sedla na kola a vyrazila za bedlivého dozoru instruktora ověřovat své vědomosti v praktickém provozu na dopravním hřišti. Asi po hodině si skupiny své úlohy vyměnily. Pro žáky 4. a 5. ročníku byl navíc připraven test, po jehož absolvování se 14 úspěšných žáků ze 17 mohlo pochlubit získáním řidičského průkazu cyklisty.

Blanka Velkoborská

Škola Horšice

Škola a setkání rodáků 12.6.2010

Jak spolu tyto dvě „veličiny,, souvisí? Velice úzce. Pro mnohé rodáky, kteří v sobotu 12.6. přijeli do Horšic na setkání rodáků, vedly první kroky do budovy školy, kterou před mnoha lety jako žáci navštěvovali, pro ostatní hosty a návštěvníky Horšic byla prohlídka školy příjemným zpestřením sobotního slavnostního dne. A tak v prostorách školy vzpomínali, jak to chodilo ve škole dříve a obdivovali naši dnešní školu jak po stránce technického vybavení, tak po stránce estetické. Během hodiny a půl navštívilo mateřskou a základní školu na šedesát bývalých žáků a hostů, z nichž nejstarším byl pan Milfain ze Štáhlav, který do horšické první třídy vstoupil poprvé téměř před osmdesáti lety.

Tím ale příspěvek školy k setkání rodáků nekončil. Děti z mateřské školy a žáci ze základní školy předvedli rodákům na návsi svá vystoupení, na která se dlouho a pečlivě připravovali. Patří jim velké poděkování za

skvělý výkon, který podali v tak parném a dusném počasí. Stejně tak si zaslouží poděkování i rodiče vystupujících dětí a žáků, že obětovali sobotní odpoledne a strávili jej v Horšicích, a v neposlední řadě osobně děkují svým kolegyním z mateřské školy Jaroslavě Jeslínkové a Daně Řihoškové a kolegyním ze základní školy Mgr. Janě Tolarové a Mgr. Blance

Velkoborské za přípravu vystoupení, dále pak Sylvě Seidenglanzové za pomoc při přípravách školy na tento den.

A mé osobní postřehy, dojmy, které mi utkvěly v hlavě? Především slova pamětníků, která jsem vyslechla: „Kde je ve vsi škola, tam to žije....“. „Je vidět, že máte dobrého starostu, který má o školu zájem...“. „ Tak takovou školu jsem ještě neviděla, kam se hrabou školy v Plzni na tu

horšickou.....“

Všechna tato hodnocení jsou pro nás nejen povzbuzením, ale především závazkem, aby horšická škola vzkvétala i v budoucnosti, a aby rodáci, kteří navštíví obec za pár let, konstatovali: „Zase jste udělali pořádný kus práce.....“

Mgr. Pavla Nohavcová, ředitelka školy

SKOČČÁRY

Stalo se tradicí, že ke konci školního roku jsme zváni do skočické školy na jejich divadelní představení. Tato pozvánka letos připadla na středu 23.6.2010. Všichni jsme se těšili a byli zvědaví, co se asi skrývá pod názvem SKOČČÁRY. Úderem deváté hodiny jsme se spolu se dvěma starými dámami Hanou a Máňou, které se vydaly do Skočic na sraz rodáků, ocitli ve škole. Ale ne v té obyčejné, nýbrž kouzelné, kde se vzdělávají čarodějnice, trpaslíci, víly a čerti. A kam, považte, chodí na kontroly i zemská školní inspekce.

Účinkující nás opět nezklamali a předvedli vynikající představení plné legrace a vtipu. Největší salvy smíchu však vyvolávaly neustálé komentáře obou starých dam k veškerému dění. Bouřlivý potlesk na závěr dokazuje, že se dětem představení velmi líbilo. Všichni se již těšíme na to příští.

Blanka Velkoborská

Plavecký výcvik

Ve čtvrtek 10.6.2010 skončil plavecký výcvik žáků 2. a 3.- ročníku v klatovském bazénu. V jeho průběhu se díky zkušeným plavčákům postupně neplavci měnili v částečné plavce a ti šikovnější si zdokonalovali plavecké styly. Nejoblíbenější však byly závěrečné čtvrthodinky, kdy si děti ve vodě mohly zařadit s „žížalami“, „piškoty“ či deskami, potápět se, klouzat se na skluzavce nebo si zaskákat do vody. Deset výukových lekcí bylo zakončeno plaveckými zkouškami. Přání získat

Pohádkový les

Dne 28.5.2010 opět po roce žáci ze ŠD připravili pro děti z MŠ odpoledne plné soutěží. Hned po obědě se převlékli do masek pohádkových postav a vyšli jsme směrem k lesu. Celou cestu jsme značili barevnými fábory. V lese jsme připravili stanoviště na soutěže a schovali jsme se za stromy. Když byly děti v naší těsné blízkosti, vystoupili jsme ze svých úkrytů a přivítali jsme je. Prvním úkolem byl skok přes potok. Na tento úkol dohlížela čertice Majda a klaun Matýsek. U Robina Hooda (Pepa Bořík) a oranžové dýně (Kuba Fornouz) se děti třefovaly šiškou do stromu. Nad dalším úkolem-hodu míčkem do kruhu dohlížela sluneční víla Dorca a víla Melissa. Sultán Martin a Egypťan Dan si připravili soutěž v přebírání barevných koleček. U školaček Eviny a Elišky poznávaly děti květiny a u dědečka Vojty a Obelixe Jaryho poznávaly zvířata a jmenovaly jejich mláďata. Karkulka Baruška stačila sledovat všechna stanoviště a kontrolovat zda všichni dané úkoly splnili. To se skoro všem dětem podařilo a tak jsme jim za jejich výkony na závěr zatleskali.

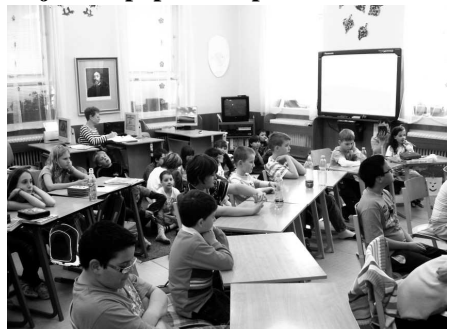
Vychovatelka ŠD Sylva Seidenglanzová

„delfína“, tj. uplavat 200 metrů, vybičovat lo malé plavce k nečekaným výkonům. Dvanácti z nich se skutečně podařilo získat toto nejvyšší ocenění. Zbývajících 6 žáků mělo na mokřem vysvědčení buď kapra nebo želvu.

Blanka Velkoborská

Hudba- hluk= závislost

V rámci dlouhodobého projektu „Prevence rizikového chování“, jsme si na naší škole dne 10.května uspořádali besedu na téma „Hudba, hudební styl, hluk, závislost.“ Žáci se dozvěděli, kam nesměřujeme za účelem poslechu hudby a přitom je nám vnucována. Co je to akustický smog, že hluk se měří v decibelech a zda posloucháme- hudbu, nebo hluk? A to nejdůležitější, že k poslouchání je třeba ticho. Poté žáci vyplňovali dotazník, ve kterém odpovídali na otázky typu: „ Na kterém místě zněla hudba, kterou jsi nechtěl poslouchat?“ pak si žáci vyslechli některé styly hudby, a z šetření vyplynulo, že nejméně populární pro dnešní mlá-

dež je dechovka. Za domácí úkol dostali žáci nepouštět si po příchodu ze školy walkmana, MP3, nezapnout si rádio, televizi, ani počítač po dobu 3-4 hodin. Někteří jedinci již dopředu věděli, že je pro ně tento úkol nesplnitelný, a že bez jakéhokoli přijímače vydávajícího zvuky nevydrží. Besedu jsme ukončili zpěvem několika společných písní.

Sylva Seidenglanzová

Okresní kolo „O zlatou srnčí trofej“

15.5.2010 se před Horšickou školou sešlo deset dětí. Vít Trhlík, Simona Macháčková, Daniel Křížek, Martin Muchka, Josef Bořík, Eva Záveská, Eliška Bláhová, Martin Tolar, Magdalena Benešová a Adam Samuel. Domluvili jsme se na odvozu a jeli jsme. Když jsme přijeli a zapísali jsme se, tak jsme čekali na zahájení a vybrali si testy. Pak jsme byli rozděleni do skupin. Většina z naší školy šla nejdříve na stezku. My (Martin Muchka, Adam Samuel) jsme měli dohromady 42 bodů. Pak byla střelba ze vzduchovky. Na papíru formátu A5 bylo nakresleno divoké prase. Pak následovaly testy se 40 otázkami. A poté ukázky karate. Po ukázkách karate bylo musado, nejzábavnější věc

dne. Následoval oběd (řízek se salátem). Pak proběhla ukázka trofejí a program ze Zoo Plzeň, který uváděl Martin Vobruba. Potom navštívil Nebilovy Václav Chaloupek (nejspíš chtěl točit nějaký film). Celý den byla zima. Na konec proběhlo vyhlášení. K fanfárám se přidal i páv, kterého tam měli. Kolem 15, 00 hodiny jsme jeli domů. Den se pěkně povedl a doufáme, že se příští rok opět dostaneme na tuto soutěž a už teď se moc těšíme.

Martin Muchka a Adam Samuel

Třetí jarní výprava

Na třetí jarní výpravu jsme se vydali k pomníku strážmistra J. Šlajse. Z Horšic jsme vyšli směrem na Újezd a hned za Horšicemi jsme odbočili vpravo. Po cestě do kopce jsme přišli na hlavní silnici, která směřuje na Nepomuk. Po několika metrech jsme se dostali na polní cestu, která nás zavedla až na vrch Nevěrnou, kde na kraji lesa stojí pomník, věnovaný zde zastřelenému štábnímu strážmistovi J. Šlajsovi, na konci druhé světové války. Zde jsme si přečetli nápis vytesaný do kamenného pomníku. Posvětili jsme a zahráli si hru na schovávanou. Na zpáteční cestě jsme pozorovali rozkvetlé stromy třešní a ještě některé jarní květiny, fialky, modřence i zatoulané narcisy.

Sylva Seidenglanzová

Školní výlet Prášily

Opět se sešel rok s rokem a my jsme vyrazili na školní výlet. Protože jsou naše děti zvyklé být neustále v pohybu, vždy vybíráme výlety, které směřují do přírody. Letos padl los na Šumavu, přesněji na Prášily, kde se nachází tzv. Archeopark Prášily, který se svou činností zaměřil na život Keltů. Takže ve čtvrtek ráno 17. 6. 2010 jsme v 8, 00 hod vyrazili autobusem směr Klatovy. Počasí nám však moc nepřálo. V Horšicích to ještě nebylo tak hrozné, ale když jsme dorazili na místo určení, byli jsme překvapeni tak velkou změnou teploty. V Prášilech bylo pouhých 7 stupňů Celsia. Některé děti musely být opravdu zmrzlé, protože maminky jim nepřipravily bun-

Dopravní soutěž v Blovicích

Dne 7. Května 2010 se vybraní žáci z naší školy zúčastnili oblastního kola dopravní soutěže mladých cyklistů v Blovicích. Vybraní byli tito žáci: Martin Muchka, Pavel Paluch, Barbora Mandíková a Veronika Kepková. V první kategorii, do které bylo naše družstvo zařazeno soutěžilo deset družstev. Soutěž se skládala ze čtyř disciplin. Po slavnostním zahájení soutěže žáci absolvovali první soutěžní disciplínu- jízdu v silničním provozu (na dopravním hřišti). V této disciplině si z našeho družstva nejlépe vedla Veronika

mař každý z nás určitě ví. Už jsou to přece jen hory a tady se počasí mění každou chvíli. V archeoparku nás čekal průvodce, který nás v průběhu dvou hodin seznamoval s historií a poté i s praxí z období, kdy žili Keltové. Děti se přesunuly do hlavní chatrče, rozdělily se na 4 skupinky a zde si vyzkoušely např. rozdělávání ohně. Nebylo to ovšem jednoduché. Dostaly pouze 1 polínko, sekerku a 3 sirky. Dále vyráběly hliněné nádoby, z pšenice si musely nadrtit mouku, aby si později mohly upéct placky. Nezapomnělo se ani na obranu. Obzvláště kluci se nejvíce těšili na to, jak pozvednou meč a štít.

Výlet na hrad Švihov

V letošním roce jsme s MŠ Příchovice naplánovali společný výlet na hrad Švihov. Čekala nás tam pohádka „Skřítek Skřítnáček“. Pohádka byla plná říkadel, kde si děti mohly procvičit některé hlásky, které jim ve výslovnosti dělají největší problémy. Do představení se zapojily i pohybově. Po představení si děti prohlédly okolí hradu. Měly možnost vidět i jiné makety a mezi nimi najít i ten náš švihovský. Zajímalo je, kde je hladomorna a jiné komnaty pro princezny. Na prohlídku hradu už ale nebyl čas, a tak musí poprosit rodiče, aby návštěvu ještě jednou opakovali. Posilili jsme se svačinkou, rozloučili s hradem a vyrazili zpět do mateřské školy. Výlet jsme si užili, ale nějak rychle nám to uteklo. Tak někdy příště.

Jarka Jeslínková

Kepková. Na druhou disciplínu jsme se přesunuli do budovy školy v Blovicích. Zde žáci plnili dopravní test. Test se nejlépe podařil Pájovi Paluchovi, který měl pouze jednu chybu. V té samé budově se konala i zkouška ze zdravotvědy, která byla velmi náročná a přesto, že se žáci pečlivě připravovali, nezdařila se jim. Poslední disciplínou byla jízda zručnosti. Zde si nejlépe vedl opět Pája Paluch. Poté následovalo vyhodnocení soutěže. První místo získalo družstvo žáků z Blovic. Na druhém místě se umístili žáci z Merklína, třetí byli žáci z Nezvěstic. Naše družstvo se umístilo na osmém místě.

Sylva Seidenglanzová

Když byla mouka rozdrčena, v hliněné peci rozpálený oheň, mohly se zadělat a vysušit placky. Následovala ochutnávka. Někomu chutnalo, někdo se oškíbal. S kolegyněmi jsme však byly zcela zdrčené, jak někteří lidé dokáží vydělávat i v takovém prostředí. Tím myslím, že 90 Kč, což byla částka, kterou platilo každé dítě se mi zdá opravdu přehnaná, jelikož náklady dotyčného pana průvodce byly zcela nulové. Je vidět, že i na dětech někteří vydělávají. Po této prohlídce jsme děti zavedly do botanické zahrady, kde rozpoznávaly různé květiny a sochy, které byly zasazené do obrovských kamenů, typických pro oblast Šumavy. V pozadí této zahrady byl obrovský ohradník, kde jsme si prohlédli pár opravdových bizonů. Ve 13, 20 jsme opustili Prášily a směřovali jsme k domovu. Počasí nám sice nepřálo, ale určité poznatky jsme nasbírali. Hlavně, že jsme se všichni v pořádku dostali domů a nějaká ta rýma, ta nám tento den z paměti nevymaže.

Jana Tolarová

«Dolcký občasník»

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Josef Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120